

1250

1

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

pedo mikaelson, hested
hem. han sköl ha vat fati. va
fran et fatit hem. sa sköl han
ut a fjärn sa te ophælet. han
va da valpojk i mikaelby.
sa han vakte kraka at möja
beno i brötorp.

da va tre beno; som
slo honom.

me ten vakte han
op. han kom sa me i hæt

da hænded de at køgens hæst
 ble nægten ve e a. a køgen
 va e stoo faro. da hæped den
 hæo a. a falped køgen. sat
 han fik ta hanss hæst.

køges hæst sam sa ovo, a pedo
 mikaelson høg tay i rompa a
 blæs me. no de va ovo sa
 va køgen, at han vil belønner.
 fast han sa at han int vil
 ha no.

"de fast som ja geod de,"
 sa da køgen, "de e at nu sa
 ska du het, pedo mikaelson.
 Hammarskold." da blæd han
 adet over de. a sen skøi han

1250

3.
3

ha ejendomo, sa kogen,
at han sköl fe. fast sa
vìl han int ha nönting,
men sa tålt han om si
histoer a sa se sa han:
"de va tre böro, ssm si
mæ, a ja sköl astön te
fe deas gäl. a pa de
sat et va de at han
kom hit te broltop.

LUNDs UNIVERSITETs
FOLKMINNESARKIV

1250

LUNDs UNIVERSITETs
FOLKMINNESARKIV

Skogsrå.

Karl-Nels i Brötторp berättade
sägnen om skogsråt å drängen efter Petter-Magnus-Oll,
"en skräddare, som kunde några historier."

.....så kom hon dit en annan kväll å skulle
gå te honom, å då va de nån som sa: "Nu ha vi köpt
tibast å vändelrot." Å då sa hon: "O, trösta mej,
som sa dej bot."

fullständigare uppgift om denna sägen efter Jo-
han Olsson, Isentorp.

1250

Klae. M. J.

5. 5

LUNDAS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

S. 1

Finnar = höllhanda

Dom här finnarna hölk de ju för att de kunde lite
trollkonster så där.

De va en finne, som kom in på ett ställe - de va i
Runsbäck, som de händ - han kom i där då å ba te
få låna hus. Men de sa de att de kunne han inte få.
Han hade gått länge, å sen te slut så gick de så att
de va en pojke, som dä va på ett ställe å han ba att
han skulle få va där. Då sa finnen: "De ska du inte

Runsbäck i Torslunda socken.

1250

66

ha gjort för inte, pojke." Sén växte den pojken opp sen då, å han fick den konsten sej tedelad att han kunde leda tebaka benbrott, å så fort som han to tag i en arm eller så, så gick värkan bort. Å sen hade han ett fruntimmer som vårdade sej, då han ble gammal - Ben-Brita /Bea-brít/ - å kan en tän-ka sej de att den konsten den ble överflyttad påll henne. Ja hade en arm sen som ja bröt "Kan inte du fara dit te henne Ben-Brit i Bjärby," sa de te mej. De va ho de. De gjorde ja då å ja ble bra ochså.

LUNDABYNS
FOLKLIVSMUSEUM

1250

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Förvarat av
den orda.

I Bäjby, ja, där va två pojkar, som hjälpte modern
å göra av me sin far.

Den ena gick te bekännelse, men den andra han brydde
sej väl inte om nånting, utan de fick väl va som
de va. Men när skarprättare n högg, så högg han två
gånger, men de bledde inte en bloddroppe. Han hade
väl någon kompokt me perkel själv. Men skarprättaren
förstod väl de, så han sa: "Jaså, e du såden." Å så

kompokt, kompokt; perkel, perkel.

1250

dro han yxan under vänstra foten, å så högg han
te ämma han kunne, å då trall huvet långt, långt
bort, å sen när de så på huvet, så stack tungan ut
där som en ormgadd.

De va gammel kyrkgubben här som berättade de här,
Lass-Magnus-Sven, han hade vatt me ve de tefället.

88

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

UNIVERSITETET
FALKENHJELLESARKIVSkogsta

Några gammel talte om, när de så henne / skogs-
rät /, var hon skulle hän, Om hon hade nån annan
i sällskap då eller hur de kunne va, för så ble
de då frågat, var hon skulle hän. " Jo, te näm-
mannes." - " Va ska du där om?" frågade så den and-
ra. - Jo, hon skulle dit för där va så skitit å dant,
sa hon.

nämmannes: nämndemannens /mämn̩sən̩s/

1250

10

10

Folkminnesarkiv
Lund 1966

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Språket på lantet

De va e fiskarkärng här borta i Möckelby, ja de
va väl sta bágge två förresten / både kärngen å gub-
den /, å skulle sälja fisk. Å de fick sånt påhäng,
så hästkräket kunne knappt dra utan va alleles ge-
nomsvett. Så gick han fram å skulle se i betselts,
men han fick sej en during, så han gick över ånda,
men lättnade, de gjorde de.

De va folk som ja kände de bágge.

Möckelby: Norra Möckleby; during, dåring.

Åke
G. Ljung
ut i 1968
L. Åberg

1250

1°
II.

Åke Ljung

LUND UNIVERSITETS
FÖRMINNESARKIV

Fjärde hjulet
under vagnen.

De va en präst, som va ute å åkte en gång. Men
hjulet gick åt gång på gång. Han gjorde då på de
sättet att han tyngde te hålla opp. "Håll nu opp
axeln," sa han. De gnälled å ga dej då, men höll
opp gjorde de. Sen när de kom hem, fuvet om han in-
te sa han fick stå där så å så länge.

1250

18
12

Återkommande
meddelande

q

v

LUND S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

..... läste en hel del

Sammanhanget har gått mig förlorat. Frasen kan ha något att säga om meddelarens syn på helbrägda-görelsen genom att läsa bort, för detta var det som det var fråga om. Den föll sez så genuint humoristiskt.

1256

LUND S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

13
13

Herr Wester

9

..... på den tin då de drogs me å stjäla ..

Medtaget för frasens egen skull.

1250

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNEARKIV

14

Knallar

15.

Knallar

Knallar, de ska ha vatt dumma, å lätit lura sez.

De / man / hade de språket te säja, att de gick
me knallsäck, när de va något.

jit me kuul sæk.

1250

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV 15
15.

• Axel W. J.
J.

..... Alvra, ja har hört folk tala om det, men
ja har äldri fått nåt fundament om va de va för slag.

fundament, *fondament*.

1250

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKLICKHESARKIV

Af

Karl G. Sjöstrand

För

Mjölkharar.

De gjorde ju mjölkharar utav nånting, men va de va
de kan ja inte komma ihåg. Den där gammel Sven, Lass-
Magnus-Sven, berättade om de.